

# DÉLMAGYARORSZÁG

Munkaadóság: Deák Ferenc u. 2. Telefon 13-33. Kiadóhivatal,  
Részleányvár és jegyiroda: Aradi ucca 8. sz. Telefon 305.  
Nyomda: Petőfi Sándor sugárút 1. sz. sz. Telefonszám 16 84.

Szeged, 1926 november 9, KEDD

A kiadás ára: Egy hónapra helyben 40.000 kor., Budapestre 4  
és vidékre 45.000 kor. Egyre szám ára hetente 2 400 kor  
A kiadás ára: Egy hónapra helyben 40.000 kor., Budapestre 4  
és vidékre 45.000 kor. Egyre szám ára hetente 2 400 kor

## A kormánynak különleges tervei vannak a városokkal.

Minden kerületben miniszter lesz a listavezető. — A nemzetgyűlést még e héten felosztatják?

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Lázás, lefojtott irgalom vesz elől a politikai életet. Ma már mindentől nyíltan beszélnek arról, hogy a kormány a legközelebbi időben belüli választásokat akar és ezt aláírásaitól különböző tények és kijelentések.

Kétségtelen, hogy a kormány részéről előkészületek történnek a mielőbbi választásokra. Igazolja ezt az a tény is, hogy a nemzetgyűlés épületében Prónay miniszterelnökségi államtitkár részére két szobát rendeztek be és Prónay államtitkár ezekben a helyiségekben nagyobb személyekkel dolgozik és a főispánok után teszi meg a szükséges intézkedéseket. Ma már nem titok, hogy

a kormánynak különleges tervei vannak azokkal a városokkal, ahol a szavazás lejtőre lesz. Nyíltan beszélnek arról, hogy ezekben a városokban a kormány-parti listavezetője a kormány egyik tagja lesz, aki után sorban következnek az

a jelölt, akinek a kormány az illető város mandátumát biztosítani akarja.

A nyugtalanságnak és türelmellenségnek hatása alatt a nemzetgyűlés folyódn a késő esti órákban országgyűlési és képviselői hatalmas tömege vette körül Szilovszky Béla belügyminisztert, hogy tőle az elterjedt hírekről felvilágosításokat kérjen.

Szilovszky kijelentette, hogy a választások idejéről a miniszterelnökkel még nem dőlt el még és így arról határozott tudomása nincsen. Az igaz, hogy választási előkészületek történnek, azt nem is lehetne tagadni, de hogy mikor lesznek a választások, azt még ő sem tudja.

Az egységes bírálat ezek után egészen biztosra veszi, hogy a választások a legközelebbi jövőben tartanak meg és az esti órákban már nem tartják furcsának azokat a híreket, hogy a nemzetgyűlést még ezen a héten felosztatják.

## „Mérsékelt haladásra van szükség”, — hirdette Peidl Gyula vasárnapi hatalmas beszámoló beszédében.

Minden épkézláb embernek ósra kell fogni az általános, titkos választójogért. Peidl Gyula nagy koncepciójú beszédében részletes kritikát mondott az egész politikai életéről, választott a miniszterelnöknek és megjelölte állásfoglalását.

Buócz főtanácsos megszakitotta a beszámolót, amikor Peidl az atrocitásokról beszélt.

(A Délmagyarország munkatársától.) Nemcsak Szeged nyilvánossága, de az egész magyar politikai élet lázas érdeklődéssel várta Peidl Gyula vasárnapi szegedi beszámolóját, amikor a szociálista parlamenti frakció vezére nagyszabású beszédben mondotta el kritikáját a politikai élet minden kérdéséről és jelölte meg állásfoglalását az elkövetkezendő időkről.

A beszámoló iránt páratlan érdeklődés nyilvánult meg, a Balvárosi Műzi hatalmas terme szorongásig megtelt, néhányszázan kénytelenek voltak állóhelyre beérni. Mintegy kétezerre tehető azoknak száma, akik végighallgatták Peidl Gyulát. Tíz órakor egyébként rendőrök álltak el a bejáratokat és több százra rugott azoknak száma, akik kintrekedtek.

A hallgatóság körében feltűnt, hogy Bokor Miklós ügyeletes rendőrkapitány mellett megjelent dr. Buócz Béla főtanácsos, a szegedi rendőrség új vezetője is. A gyűlésen egyébként megjelentek a liberális párt vezetői is, akik figyelemmel hallgatták végig Peidl hatalmas beszédét.

Percekig tombolt az éljenzés és taps, amikor Györki Imre és Várnai Dániel társaságában megjelent a pódiumon Peidl Gyula. A hallgatóság — amelynek sorában a társadalom minden rétege képviselve volt — lelkesen tüntetett a második kerület képviselője mellett.

Olejnnyik József nyitotta meg a gyűlést, aki üdvözölte a képviselőket. Ezután hatalmas éljenzés közbe

Peidl Gyula emelkedett szólásra.

— Amikor tegnap délután Szegedre utaztam, a vonalon találkozom egy képviselővel — kezdte beszédét. — A képviselő megkérdezte, hogy miről fogok beszélni a szegedi beszámolóim során. Ez a kérdés engem gondolkodtába ejtett. Tulajdonképpen miről is fogok én beszámolni?

Beszámolni azoknak kell, akiknek kezeibe van téve a végrehajtó hatalom. Ezeknek

arról kell beszámolni, hogy ezt a hatalmat a nép érdekében használták-e fel.

Az ellenzéknek csak arra van lehetősége, hogy

## az iparosság és a kereskedőtársadalom

helyzetéről szól. Az iparosok legutóbb Mohácson gyűléseztek és megállapították, hogy soha annyi csőd és kényszergyűzés nem volt, mint most. Megállapították, hogy a munkakalkuláció, a forgalom és a fogyasztás annyira lecsökkent, hogy a kisipar és a kereskedelem ma már végzetesen éri ezt.

### A megánkalmazottak

ezrei vannak állás nélkül, a kiöregedetteket kiforgatták jogos nyugdíjigényükből és megnyirbálták azt a rendelkezést, amelyet az ugynevezett átkos októberi törvény hozott Garami-rendelet néven bocsátott ki.

### A közalkalmazottak

kérdésével foglalkozik ezután és kijelenti, hogy ma már a közalkalmazottak hivatalos lapjukban jelentik ki, hogy tételes rendelkezéseket írtak le és embereket fosztottak meg jogos nyugdíjuktól. Ezután a státuszrendezés kérdésével fejezte szavát Peidl és kijelentette, hogy míg a magas állásúak fizetését 50 százalékkal emelték, addig a néplanitókat

## A hadirokkantak és a hadikölcsönjegyzők

panaszait teszi ezután szóvá. Az ország becsületével fogadták, hogy vissza fogják fizetni ezeket a kölcsönöket, mindeddig azonban nem tettek semmit. Figyelemzeli a közönséget, hogy ha a hadikölcsönök valorizációjáról van szó, el ne tévedjenek, ne járuljanak hozzá, hogy azok keressenek a valorizáción, akik a kötvények olcsó összevásárlásával üzleteket akarnak csinálni.

### Az állami gazdálkodásról

beszél ezután Peidl Gyula. Sok mindenre van pénz — mondotta —, ami mellőzhető volna. 200 milliárdot utaltak ki egy könnyű gesztussal egy vállalat szanálására, 2 milliárdot adtak a Hegedűs-tornának és a TESZ-nek 2 milliárdot utaltak ki — tombolára, Lillafüreden 14 milliárdból szállodát építenek, a Postatakarékpénztár pedig 400 millióval já-

ezt a végrehajtó hatalmat helyes útra igyekezzen terelni és próbálja élesztgetni a kormány lelkiismeretét, valamint próbálja arra szorítani a kormányt, hogy a lakosság érdekeit szolgálja.

— Az ellenzéknek azonban nincs arra hatalma, hogy a kormányt jó cselekedetekre bírja. Ha beszámol egy ellenzéki képviselő, akkor csak arról beszélhet, hogy a kormánynak ezt a lelkiismereti ébresztését teljes erővel alkalmazta-e.

A magyar törvényhozásban, még a rendi időkben is beleszámítva, évszázadok óta nem beszéltek annyit, nem figyelmeztették a kormányt annyiszor a dolgozó tömegek érdekeire, mint az utolsó négy esztendőben.

— Az eredmény? Megállapítható, hogy nem teljesen eredménytelen volt a sok figyelmeztetés. Eljutottunk ma már oda, hogy a kormány ígéreteit hangoztalt.

— Nyakig vagyunk az ígéretekkel! — süvít a karzatról egy hang.

Peidl Gyula most rátér arra, hogy amikor a nyáron a miniszterelnök

### Inkepusztára

vonult vissza, olyan híreket terjesztettek, hogy ott ki fogja dolgozni a magángazdászok strandjának programját. A másik hír pedig az volt, hogy most már elkövetkezik a szociális törvényhozási korszaka.

— Régen haljuk, hogy

### a forgalmi adónak

ha nem is megszüntetésére, de igazságtalanságainak megszüntetésére fog sor kerülni. A társrendszert tekintve hónapok óta ígéreteket hallunk, sőt legutóbb arról közöltek híradást, hogy a minisztertanács az adóösszeállításai foglalkozott.

Ne tessék megijedni az adóösszeállításoktól.

Nem a forgalmi adó és fogyasztási adókat szálkálják le, hanem az örökösödési adót, a földadót, a nagybirtokosok adóját. A kormány ezt tartotta legürgömbösebb kormányzati feladatnak.

Peidl Gyula most

csak 16 százalékkal. A néplanitók nálunk az utolsó helyen vannak és másfélmillió forintból kell nyomorogniuk. Mi erre a magyarázat? A nép tanítására sohasem helyeztek különös súlyt, mert úgy tartották, hogy könnyebb a hizsákmányolási objektum, ha tudatlanabb.

Most

### az ipari munkásság helyzetéről

beszél. Nyáron egy japán diplomata fordult meg Budapesten és amikor a munkásviszonyokról érdeklődött, szinte ujjongott és a következőket mondotta: „Urak, a kiltásaik nagyszerűek, mert sehol Európában nincs olyan olcsó munkás, mint önöknél!”

— Mig Budapesten 48 óras munkaidővel 67.8 kiló kenyert lehet keresni, Varsóban 117.8, Bécsben 119.5, Berlinben pedig 168 kiló kenyert. Tehát Berlinben háromszor annyit keres a munkás, mint nálunk.

— Eljen a fajvédelem! — kiáltják közbe.

ruit hozzá a frankhamisításhoz. A szövetkezetek támogatására 1770 milliárd koronát költöttek. Nem mondom, hogy az állami támogatás mind kidobott pénz, például a biológiai intézetekre szükség van,

de amíg annyi sok ember van, akinek nincs kenyere, addig nem elkerülhetetlenül szükséges az élelmi intézet.

— Éhen halunk, nem lesz rá szükség! — kiáltják közbe.

### A közszabadságok kérdésére

téri rá ezután Peidl, Csapán egy-két tényre említi fel — mondotta.

Az egységeken még mindig verik a fejbe, hogy a szociális, a hadikölcsönök a társadalmi társaságok és a hallgatóság